

Tangvand i sutteflasken til spædbørn

[Thorkil Degn Johansson](#)

Hverdagsmad med Tang

Da jeg var spæd var jeg mildest talt godt træt af, ikke at kunne få andet end den slags modermælkserstatning man kunne få. Jeg nød godt af den smule modermælk, jeg kunne få på Rigshospitalet, fra kvinder med overskydende mælk i brysterne, i anledning af mor havde for lidt at give af. På den anden side gjorde den smule menneskemælk, jeg blev så kvalitetsbevidst, jeg ihvertfald godt kunne mærke, modermælkserstatningen ingen ting var at komme efter. Det var simpelthen for underlødigt. Nul og niks af de bedste næringsstoffer. Jeg skældte ud som ind i helvede, men hvem evnede dengang at tolke et vrælende drengebarn korrekt,

andre end jordmødrene på Rigshospitalet? Jeg åd og jeg åd af sutteflasken med erstatningen for moders mælk, fik ondt i maven af det og var alligevel aldrig velbehageligt mæt, som når man har fået nok af den ægte, næringsrige vare. Resultat: Jeg var som lille så smelderfed, jeg nærmest var lidt handicappet i min omgang med slanke, smidige, kvikke børn.

Udviklingshæmmet ville man nok i dag have kaldt det.

Måske er det grundlaget for, jeg her i mine modne år interesserer mig i særdeleshed for, hvor fra i naturen man selv som spæd får sig de kvalitativt bedste nærings- og sundhedsstoffer.

I min omfattende forskningsindsats er jeg faldet over, opblødningsvand fra indtørret tang i verdenskrigene blev brugt til sårede japanere, der havde mistet for meget blod, direkte injiceret lige som en blodtransfusion, - når ellers der ikke lige var menneskeblod af den rette type ved hånden.

Tangvand indeholder lige nøjagtigt de nærings- og sundhedskomponenter, der er forekommende i et optimalt sundt menneskes blod. Jeg har selv drukket af det og tænkt, - halleluja. Ku' jeg da bare have haft den her drik i sutteflasken, da jeg var spæd. Da havde jeg givet været væsentligt bedre gående allerede dengang.

Tangvand til sine spædbørn... Åh nej, - alt det jod og giftigheder der er i det.....

Vælg da bare en tangart med ikke så meget jod i som f.eks. vingetang (forhandles som Wakame) og vær forvisset om, indholdet af sundhedskomponenter er så meget større end indholdet af skadelige stoffer, det førstnævnte langt overvejer det sidstnævnte og eliminerer virkningerne af det.

Kommentarer

Thorkil Degn Johansson

Ifølge denne Ifølge denne anbefaling fra FAO

<http://www.fao.org/DOCREP/004/Y2809E/y2809e0i.htm>

er the upper limit for hvad et spædbarn på 6 kg kan tåle af jod 900 mikrogram.

I Wakame er der 25 mikrogram jod pr. gram, j.fr. oplysninger fra Jane Teas, der fremgår af min jodvejledning:

<http://tang-thorkil.dk/jodvejledning.pdf>

Som forælder ville jeg således ingen betænkeligheder have, ved at lægge et par gram Wakame i blød og bruge et par deciliter af opblødningsvandet i en sutteflaske.

Opblødningsvand fra Wakame smager aldeles pragtfuldt og ungen villet give elske at sutte det i sig. Eneste betænkelighed ville være Wakame ikke er nordisk. Det kunne man gøre noget ved, ved at tage til Norge og høste vingetang, der er det samme som Wakame. Der er så mange sunde stoffer i vand på denne opskrift, der er god grund til også at give sine spædbørn adgang til det ;-)